

Tijdens een bezoek aan Rijen, waar het domein van de P.G.C.A. (Coöperatieve Vereniging Nederlandse Beroeps Golfspelers P.G.C.A. Holland heet het voluit) is gevestigd, wist directeur Jan Ottevanger te vertellen dat de golfschool voor professionals thans officieel van start is gegaan. Dertien deelnemers hebben zich gemeld voor de A-cursus, ofwel de beginnerscursus. Twee dagen per maand komen zij naar het Nationale Sportcentrum Papendal, waar ze onderricht krijgen van Piet Witte en Martien Groenendaal. Aan het einde van dit jaar komen zij nog eens 14 dagen naar de cursus met als besluit een examen, waardoor zij officieel professional kunnen worden.

Een cursus voor gevorderden (de B-cursus) en een herhalingscursus (de C-cursus) is in gevorderde staat van voorbereiding. De heer Ottevanger: *'Omdat het belangrijk is dat eerst de achterstand wordt ingelopen, zijn we met de aankomende professionals begonnen. De beide andere cursussen zo spoedig mogelijk. Vooral de C-cursus voor wat oudere professionals leek ons zeer nuttig. Het is zo makkelijk om anders in te slapen.'*

TransfERNIEUWS

Na Hans Lemmens, die naar Golfclub Freiburg is vertrokken, heeft nu ook zijn broer, professional Wilfred Lemmens, zijn heil in Duitsland gezocht. Hij is in dienst getreden van de Dortmunder Golfclub, waar zijn collega's eveneens twee Nederlanders zijn: Gerrit Goor en Leo Verberne. Er zijn nu acht Nederlandse profs werkzaam in Duitsland tegen zeven Britse profs in Nederland. 'Een vreemde situatie', schreven we hierover in het februari-nummer.

Commentaar van Jan Ottevanger: *'Die aantallen vallen inderdaad tegen elkaar weg. De reden daarvan is niet alleen het grote geld dat onze jongens naar Duitsland doet trekken. Duitse clubs willen graag Nederlandse professionals en Nederlandse clubs willen graag Britse professionals. Het punt is ook, dat zich in Nederland weinig nieuwe openingen voordoen en in Duitsland kennelijk wel. De moeilijkheid is, dat wanneer ze over enkele jaren misschien weer terug willen komen, er geen plaats meer voor hen is. Mocht dat wel het geval zijn, dan hebben ze in ieder geval goede ervaring.'*

Wetenswaardigheden over golf in Holland

Openbare banen

Van het front van de openbare banen is geen nieuws te melden. Het enthousiasme op de drie banen in Oostvoorne (Kleiburg), Rhoon (Oude Maas) en Sint-Oedenrode (De Schoot) is groot, maar het bezwaar daarvan is dat de clubs die zich daar hebben gevormd steeds meer leden krijgen. Nog even, en die clubs zijn zo groot, dat er geen buitenstaanders meer kunnen spelen als ze dat zouden willen. Het begrip 'openbare baan' is dan weg. Ottevanger:

'Straks wordt de particuliere Golfclub 'Haviksoord' in Leende geopend. Daar zullen de mensen naartoe gaan die niet in Sint-Oedenrode terecht konden'.

Zo blijft alle hoop gevestigd op het recreatieproject Spaarnwoude bij Velsen/IJmuiden. Daar liggen 27 prachtige golfholes te wachten om op gespeeld te worden. Er zijn moeilijkheden met de exploitatie, maar naar verluidt kunnen over enige tijd positieve berichten van die kant komen.

Dertig jaar P.G.C.A. Holland

Wanneer de N.P.G.A. en de P.G.C.A. ter sprake komen, moet u twee dingen goed onderscheiden. De N.P.G.A. (Nederlandse Professional Golfer's Association) is de bond, het overkoepelend orgaan van alle professionals in ons land. Zij organiseert de wedstrijden, de golfschool, etc. De P.G.C.A. is de coöperatieve vereniging van de bond. Het is het distributie-centrum van alle golfmaterialen. De voorraden liggen opgeslagen in een groot wit gebouw in Rijen. De P.G.C.A. levert ook aan professionals van golfclubs in België en Luxemburg. Dit jaar bestaat de P.G.C.A. 30 jaar. Directeur Ottevanger:

'Omdat zo'n jubileum natuurlijk gevierd moet worden, organiseren we maandag 29 augustus op Golfclub 'Toxandria' een speciale jubileumwedstrijd met tal van mooie prijzen. De professionals van Nederland zullen een pro-am driebal spelen met een amateur en een dame. Alle

namen gaan in een hoed en dan zal er eerlijk geloot worden wie met wie speelt.'

De wedstrijd is alleen voor genodigden.

Naar de oefenbaan

Als directeur van de P.G.C.A. is Jan Ottevanger (58) tevens verantwoordelijk voor de sponsoring van toernooien voor onze professionals en voor het leggen van contacten met de NGF en andere instanties. Bovendien vervult hij voor de professionals een soort functie van ombudsman. In het clubhuis van 'Toxandria' hield hij tegenover ons een pleidooi voor zijn collega's. Ottevanger: *'In het maandblad GOLF, via de Federatie, maar meer nog achter onze ruggen om wordt vaak het slechte spelpeil van de Nederlandse golfer verklaard met een vingerwijzing naar de professionals. Alsof het aan hun wijze van lesgeven zou liggen. Ik ben het daar niet mee eens. Volgens mij is de reden van het povere spel bij de amateurs zelf terug te vinden. De gemiddelde golfer heeft geen ambitie en speelt alleen maar rond in plaats van consequent regelmatig naar de oefenbaan te gaan. De driving-range ligt er niet voor niets. Al is het maar een kwartier intensief ballen slaan. Maar dan wel iedere keer en niet incidenteel. Hoe beter men speelt, hoe meer plezier men aan golf zal beleven'.*

Over de opvang van de jeugd: *'Ze worden juist niet opgevangen. Wanneer een jeugdlid een beetje talent en aardigheid in golf heeft, moet hij goed begeleid worden. Maar dit gebeurt bijna niet. Niet door de club, maar ook niet door de ouders. In plaats van zich prettig te gaan voelen op de club gaan ze er van vervreemden. Er zijn uitzonderingen, maar over het algemeen sta ik achter de uitspraak van de heer Snoeck Hurgronje, die zei dat de golfjeugd door de clubs te stiefmoederlijk wordt behandeld'.*

Even later stonden we hoofdschuddend voor het mededelingenbord. Op een groot papier stond een lovenswaardig initiatief van professional Bill Lyon aangekondigd:

'Vanaf 4 december wil Bill Lyon op 10 achtereenvolgende zaterdagen groepsles geven aan jeugd. Kosten f 25,— per 10 lessen. Deelnemers worden verzocht zich hieronder in te schrijven'. Zegge en schrijve twee jeugdleden of aspirant-jeugdleden (11 en 12 jaar) hadden zich opgegeven.

Na dit voorbeeld kon de heer Ottavanger ons pas goed van zijn betoog overtuigen. In een advertentie voor de National Golf Foundation in Amerika zegt Jack Nicklaus over de jeugd: *'Every kid should have the chance to grow up on a golf course. Youngsters have never faced as many temptations and frustrations as they do today. And that's why I think it's particularly valuable for boys and girls to get involved in a sport like golf. It not only gives them a chance for self-expression, but it's a great teacher of self-reliance and self-discipline'.*

En, om aan dit negatief-positieve stukje een einde te maken, wat dacht u van deze stelling, gevonden in een nummer van Golf Digest: *'Fun at golf comes from playing it well, but the best rewards come from learning to do so'.*

Ballenverkoop achteruit

Voor gegevens over ballen, stokken en andere golfmaterialen komt men in het kantoor van de P.G.C.A. in Rijen terecht bij Jan van Bragt, een 32-jarige zuiderling die zich acht jaar geleden vol overgave en enthousiasme op de in- en verkoop van ons 'gereedschap' heeft gestort. Hij wist te vertellen dat in 1976, evenals in 1975, van het merk Ryder de meeste stokken zijn verkocht. Om precies te zijn 107 sets, tegen 105 sets van het merk Powerbar. Lynx was goede derde. Een standaard-set van Ryder — 3 houten en 9 ijzers — kost anno 1977 f 1056,— evenals Powerbar; Lynx kost f 1353,— per set. De laatste vijf jaar zijn stokken ongeveer 25% goedkoper geworden. De devaluatie van het Pond en de steeds stijgende omzet van de P.G.C.A. hebben die verlagingen mogelijk gemaakt. (Zie de advertentie elders in dit blad). Ook de ballen zijn wederom in prijs gedaald. Dunlop en Slazenger ballen gaan thans voor f 2,80 over de toonbank, Wilson LD voor f 2,60, Uniroyal Plus-6 en Golden Ram voor f 2,70, Spalding Pro-Flite voor f 2,85 en de Penfold Commando voor f 1,60. Vorig jaar werden 30.000 Dunlop-ballen verkocht.

Penfold en Titleist kennen twee soorten ballen, met een Balatacover en een Surlyn-cover. De Balata 'schil' is de verbeterde oude cover (gemaakt van een natuurprodukt) en de Surlyn 'schil' is gemaakt van een chemisch-synthetisch middel en is harder en taaier dan de Balata. Ook wat de inhoud van de bal betreft zijn er twee verschillende soorten: de 'wounded' bal, waarvan de inhoud uit strak omwonden elastiek bestaat, en de 'solid' bal, die van binnen massief is en uit twee helften bestaat. Sommige merken ballen zijn weer te onderscheiden in graden van compressie. Compressie (80, 90 of 100) duidt de hardheid van de binnenkant aan; nien kan een bal harder maken door de windingen strakker aan te trekken. Zo hebben Slazenger en Titleist-ballen met rode letters een compressie van 90 en dezelfde ballen met zwarte letters een compressie van 100.

Grote bal in opkomst

Door o.a. de hardere covers zijn de ballen de laatste paar jaar duurzamer geworden. Jan van Bragt: *'Het gevolg daarvan is dat we dit jaar 30% minder ballen hebben verkocht. De fabrikanten snijden zich op deze manier in eigen vingers, omdat de ballen nu langer meekunnen. Een andere oorzaak is de introductie van de 'solid' ballen'.*

Een nieuwe bal is de Slazenger B-51, terwijl in Amerika nu ook eindelijk de Ping-bal het licht heeft doen zien. Na het grote succes van eerst de putters en daarna de ballen hebben wetenschapslieden van Ping drie jaar aan de bal gedokterd. De opdracht was een bal te fabriceren die zeker zo goed maar liever nog beter zou zijn dan de Titleist. Het is een grote (1.68 inch in diameter) bal, zoals alle ballen in Amerika van groot formaat zijn.

Reeds jarenlang is men er in Amerika van overtuigd dat de grote bal het spelpeil verhoogt. Men gaat de bal beter raken, hij is van voordeel met wind mee en vooral op de green laat hij de speler minder in de steek dan de kleine bal, voorzover dat aan de bal ligt. Ook in Europa en Nederland neemt het spelen met de grote bal bij de goede spelers hand over hand toe. International Jaap van Neck: *'Drie jaar geleden speelde ik nog met de kleine bal. Ik sprak toen Jan Dorrestein, die mij de voordelen van de grote bal uitlegde. Min of meer voor de grap ben ik toen eens met de grote bal gaan experimenteren.*

Ik ben er sindsdien mee blijven spelen en zou niet anders meer willen'. Een andere crack, Carel Braun: 'Omdat Penina zo'n lange baan is, heb ik daar een oefenronde met de kleine bal gespeeld, want de 1.62 bal gaat toch wel iets verder dan de 1.68 bal. Maar ik kon er niet meer mee spelen en ben meteen weer overgeschakeld op de grote Amerikaanse bal'. Vreemd genoeg hebben beide ballen hetzelfde gewicht: 45 gram.

Er zijn mensen die zich van de keuze van de bal niets aantrekken en met elke bal spelen, als ie maar rond is. *'Als ik met een grote Titleist van 4 gulden 85 scoor, dan had ik met een Commando van f 1,60 heus óók 85 gemaakt'*, was laatst een opmerking tijdens een discussie over ballen. De uitspraak kwam uit de mond van een 18-handicapper. Er komt inderdaad veel suggestie bij kijken, hoewel de echt goede spelers hun keuze natuurlijk wel duidelijk kunnen argumenteren. Maar de opmerking van een 6-handicapper — *'Ik ben verknocht aan de grote bal en zou niet meer met de kleine kunnen spelen, hoewel ik op de oefenbaan wel met kleine ballen sla en het daar niet eens merk!'* — trekt ook die stelling weer in twijfel.

Het is duidelijk dat over deze 'bal-lenoerlog' het laatste woord nog niet is gezegd en geschreven. In het volgende nummer komen we dan ook nader op dit onderwerp terug.

JAN EBBINGE

Corfu Golf-kampioenschap

Van woensdag 11 tot en met zondag 15 mei wordt op het Griekse eiland Corfu het derde Internationale Corfu Amateur Kampioenschap verspeeld. Meestal is voor een dergelijk kampioenschap een lage handicap vereist. Zo niet voor de wedstrijden op deze fraaie baan, waar geen handicaplimiet is gesteld. Alle dagen zijn er competities. Geïnteresseerden kunnen voor meer informatie schrijven naar Mel Pyatt, Director of Golf, Corfu Golf and Country Club, P.O. Box 71, Corfu, Griekenland.